

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 88. ANULU XX.

Sabiu, in 214 Novembre 1872.

Telegrafulu ese de doue ori pre septimana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate câtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pârti ale Transilvaniei s pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. cons. 892. 1872.

Preacinstiloru PP. Pprotopresbiteri si Administratori protopresbiterali! Cinstita Preotime eparchiale!

Inaltulu Ministru reg. ung. de culte si instructiune dno. 24. Septembrie a. c. Nr. 23.211. impartasesce Consistoriului archidiececanu ordinatiunea Inaltului Ministeriu r. u. de apararea tieriei dno 26. Augustu a. c. Nr. 24.034/VII, — in urm'a cărei'a se renduesce: ca acei tineri, cari inca n'au trecut prestu clas'a a trei'a de etate, de-si aflându-se din partea comandai militare neapți pentru servitiulu militaru că atari se demitu pre lângă unu certificatu de demitere (Entlassungs — Certificat, elbocsátási igazolvány), — totusi cu ocaziunea asentărei venitore se voru visită de câtra commissiunea asentătoare, si eventualminte se voru inolă din nou; — acestoru tineri numai in acelu casu li se va dá concessiune mai nalta la casatoria, deca din partea comisiunei asentătoare se voru află neapți pentru totu-déun'a, séu deca ajungendu in clas'a a trei'a de etate, se voru eliberă temporalminte dela ervitiulu de linia.

Acésta ordinatiune ministeriale se aduce deci la cunoscuti'a preotimei năstre eparchiale cu aceea, că se fia cu deosebita priveghiare la astfeliu de casuri, si sa nu se seduca prin susamintele certificate a cunună pre astfeliu de tineri in presupunere, ca suntu liberi dela militia, ei strinsu sa se tienă de acésta ordinatiune ministeriale, precum si de §-fulu 44. alu articulu de lege XL. din an. 1868 despre puterea de aperature, unde se dice: acéla, care nu s'a aflatu din partea comisiunei asentătoare neaptu pentru totdeun'a, seau nu s'a eliberat in clas'a a trei'a de etate temporalminte, dela servitiulu de linia, nu se pôte casatori, pona nu va fi esitu din clas'a a trei'a de etate.

Sabiu, din siedinti'a consistoriale tienuta in 12 Octobro 1872.

Pentru Escellentia Sea Par. Archiepiscopu si Mitropolitu,

Nicolau Pope'a,

(L. S.) Archimandritu si Vicariu archiepiscopescu.

„Kelet“ despre comitetulu nationalu.

Poi'a unghuresca „Kelet“ face in nrulu seu din 7 Noembre st. n. urmatorele observatiuni cu privintia la raportulu comitetulu romanu din locu:

„Tonulu, care resuna din acésti'a declaratiune, e tonulu sinceritati si apretiuirea istoriei, la care apeléza comitetulu cu caus'a nesuntieloru sele binevoitore, va dá dreptu cu securitate barbatiloru, cari liberi de ori-ce egoismu, au paresitu curagiosi unghiulu lungi passivitati pentru ideo'a desvoltărei pasnice si au susceptu lupt'a activitatiei in intiesulu binelui nationalitati loru, de si nu cu succesu, inse cu atăta mai buna-vointia. Ei nu suntu caus'a, ca rezultatulu e asiă de micu.

Meritulu, ce si-au câstigatu membrii comitetulu prin tienut'a loru, e cu multu mai mare decâtu chiaru si titulu unei maturitati politice treadie. Cu tôte ca ei se distingu bine cu aceea intre conationalii loru, unde preteritulu, care dase fôrte multa ansa la patima, stă dupa ei; unde resbunarea, mani'a supresa, combinatiunea crucisata au fostu apte a contribui că totu atati'a factori pentru inopertarea precumpanirei treadie; unde partea preponderante dintr'acei'a, cari au dimpreuna cu ei aceea-si patria, trebura mai întâi conceriti pentru politic'a mintiei; cu tôte ca tôte acestea s'au opintitu contr'a loru: ei totu-si se potura aventă in activitatea loru politica pre nivoulu tempului.

Politie'a loru si-au castigatu inse unu respectu si mai considerabilu prin aceea ca ei 'si aperara

neinvingibilu positiunea loru si remasera fideli cuvintulu odata espresu, punctulu loru de vedere — si o potemu dice — interesulu poporulu loru bine priceputu, in unu tempu, cându o partida nu neconsiderabile din sinulu natiunei unghuresci 'si aruncasera cu o usiurintia pegasa mrejele dupa ei; cându la vocile sirenice, ce sunau tare din oriente se asociara cârăitulu necontenitu in sinulu patriei si cându strigatele seducătoare resunau din stăoca in stăoca.

Intr'adeveru ei se potu provocă cu consciintia liniscita la judecat'a istoriei; căci eata, numai putiene ovinte lipsira si faptele ivite le da dreptate loru si politicei loru.

Cu ce se potu rectifică inse fatia cu acésti'a acei putieni fantasti, cari si in midiloculu acelor simtome vorbitore ale tempului, 'si aflara bucuria loru in aceea, de a venă dupa chimere nebunesce.

Care resultatulu — deca nu practicu, celu putieniu idealu — au ajunsu cu politic'a loru cucuiata de passivitate?

Ôre ei nu simtu ca suntu combatuti in modulu celu mai amarnicu nu numai de nestramutaver'a logica a fapteloru ci si de consăngeniiloru insesi?

Séu câtu tempu voiescu a mai asteptă cu mânilu crucisate si cu gur'a cascata că sa le vina porumbii fripti, ceea ce in lumea fabuleloru pôte ca e posibilu inse de unu moritoriu pribegitoriu pre pamentu inca nu s'a vedutu.

Nimenea nu pôte dice ca din noi vorbesce punctulu de vedere de partita, căci acésti'a este acum ascuratu. Nu pentru partita, ci pentru patria si interesele cele mai adeverate ate uniu numeru fôrte considerabilu de fii ai ei, pentru cele mai adeverate interese ale fratiloru nostri romăni chiamămu atentiunea passivistiloru nostri asupra acestei declaratiuni, care descopere adeverele nudu si ii acusa greu naintea istoriei de-si cu crutiare fratiéca inse cu atăta mai ponderosă sinceritate.

Deca noi unghuri, dela cari se poté presupune preocupatiune, si acésti'a s'aru fi potutu folosi contr'a năstra că pretestu, ama fi facutu acésti'a, atunci acus'a cu securitate aru fi avutu mai putieniu efectulu. Inse de ôre-ce acusa frate pre frate, e imposibilu că vôcea sa se pârda in pustietate, deca acusatulu mai are bateru cea mai mica schintea de judecata matura.

Aici nu trage unghuru ci romănu pre romănu la responsabilitate pentru cele intemplete si responsulu nu pôte fi altulu, decâtu re'ntorcerea cu poacaintia séu caderea in abisulu fără fundu. Otarierea nu e grea.

Diariulu magiaru „Hon“ despre organizarea fondului regescu.

„Tare se iusielă, cine crede, ca sub organizarea fondului regescu trebuie si potemu intielege ôre care organizare deosebita politica séu de dreptu publicu, fia in privintia administrationei, ori in alta privintia. Nu este verb'a de referintie politica, ci aici e verb'a despre regularea atătoru referintie de posesiune, cari in lini'a întâi'a intereséza pre statulu nostru celu cadutu in detorii si incarcatu cu deficite, si in a dou'a linia pre teritôrie intregi, pre comune si pre privati pana la sume de milione; referintie, cari afara de aca suntu pre daun'a nepretiuibile si nesupportabile a celei-lalte poporatiuni din Ardeulu.

Scimu, câtu de liberali, si prin aceea mari si salutarie schimbări s'au fecutu in tempulu recentu in referintiele de posesiune; dara trebuie sa scimu si aceea ca aceste schimbări au lasatu cu totulu neatinsu fondulu regescu. Stimatii nostri compatrioti circumspecti numai intr'atât'a s'au lasatu a fi atinsi de referintiele cele nôue, încātu, de-si pre nedreptu au potutu trago folose — din desdaunările pentru decime si urbarialitati, ce le-au primitu fără de nici unu dreptu.

Nu e greu a află punctulu de manecare la organizarea fondulu regescu; pentru ca deca voim a inaintă pre basea istoriei dreptulu si a procedu justu, séu celu putieniu cu ecuitate fatia cu interesele drepte ale statulu si ale celoru-lalti locuitori ai acestui'a: atunci cea dintăiu intrebare pôte fi numai aceea, ôre acesti ôspeti chiamati aici sub regele Geiza si colonisati in patria năstra, de altminte respectabilii nostri compatrioti, in care categoria a curialistiloru (telepitvényesek) sa fia numerati, si ce sa platéscu in cass'a statulu pentru posesiunea de corónă, séu fondulu regescu (peculium, terra Regis, Fundus regius, bonum Coronae, Fiscus), care ei l'au locuitu si folositu pre lângă anumite conditiuni de servitute, dér' a fostu totu-déun'a proprietate a nedisputabile a corónii Ungariei. Acésti'a densi, că patrioti luminati, fără indoiéla o sciu tocmai asiă de bine, că ori-cine altulu, si inca mai bine.

Deca inse guvernulu unghurescu totusi nu aru purcede pôte din acestu punctu de vedere la organizarea fondulu regescu, apoi la tóta intemplearea mai suntu inca si alte cestiuni, ce atingu pre statulu asiă de aprôpe, încātu ne cuitabil'a deslegare a loru nu se va poté amenă nici de câtu.

De securu aci tientesce si §-lu 82 alu art. de lege LIII din 1871, care tractéza despre regularea referintieloru urbariali si de posesiune, si dice:

„In privintia teritôriei tienatoriu de dominiulu Talmaciuului, alu Salistei si alu Branului, precum si in privintia teritôriei comuneloru tienatôre de aceste dominiuri, ministru de justitia va pune pre més'a dietei unu proiectu de lege seperatu pentru regularea referintieloru de posesiune“.

Aici trebuie se scimu aceea, ca domni sasi afara de pementulu regescu, care li'lu dete ospitalitatea spre locuintia si spre folosire, au sciutu sa mai stôrca o multime de alte realitati de prin comitatele invecinate chiaru in decursulu tempuriloru, că donuri dela regi si principi prin anumite conditiuni promise, dara Dumnedieu scie cumu implinite, cari astadi au cadutu dejă de totu pe sarcina statulu.

La atari bunuri priveste si legea susu citata. Si chiaru de aru concede marinositatea cavalericiei natiuni maghiare, ca patriotii sasi, că ospeti vechi, sa fia eliberati gratisu si sa capete fara de nice o desdaunare proprietatea statulu cea castigata cu sânge unghurescu; nu aru poté inse nici odata sa ierte pre guvernulu atunci, deca din ori-ce punctu de vedere s'aru lasă a se conduce prin sasi la astfeliu de nedreptăti strigătoare la ceriu, la cari acésti'a au condusu pre cele-lalte guvernulu cu despoiarea fără mila a tieriei si a compatriotiloru loru.

„Sa vorbim si sinceru, asiă mai curendu ne intielegemu unulu pre altulu. Si strigati d-văstra domniloru compatrioti sasi, deca ve place acum nu numai pâna la Vien'a, ci, dupa cum v'ati indatinatu in tempulu celu mai nou, pâna la Berliou; dara strigati intr'acolu, unde locuesce poporatiune civilizata si de datorintia patriotica, — acolo nu pôte sa se radice nici o singura voce, care sa rectificu procedur'a d-văstre.

Deca privesce omulu acele pagine ale istoriei de statulu si de dreptu alu Ungariei unde suntu insemnatu lucrurile petrecute ale domniei văstre, afla, cumca pre cându domni'a văstra v'a-ti neglesu datorintiele patriotice, ma fôrte desu a-ti facutu tocmai contrariulu dela acelea, pre atunci batendu pre dupa spatele nationalitatei domniei văstre politice, cându pre la usile gubernialoru, cându pre la ale domnitoriloru, a-ti câstigatu cele mai frumose drepturi civice si bunuri materiale. — Si acum faceti asiă; si cumca nici acum nu a-ti amblatu pre cale drepta, se vede de acolo, ca nu a-ti pasitu inaintea

națiunii cu dorințele domniei vâștre, și tribulați pe la guvernii, și țier'a încă nici acelu planu nu-lu cunosc, care l'at' datu din Sabiu că proiectu in cauz'a organizării fundului regescu.

Cându domni'a vâștra a-li fi fostu numai nisece factori improductivi ai statului ungurescu, tréca — mérga; in se déca cautăm numai la temporile mai dincóce, cându fi domniei vâștre au servitu totu in contr'a patriei, iéra pre emplotat' domniei vâștre i-au platitu cei lalti cetățieni ai patriei (in parte i platesce încă și astadi), pâna cându domni'a vâștra averea cea gigantică națională, ce s'au datu spre scopulu acest'a, a-ti întors'o in folosulu scóleloru domniei vâștre; spesele academiei și salariulu capului bisericeii domniei vâștre etc. le platesce de alta parte statulu, iéra preotii domniei vâștre au trasu din rescumperarea decimelor, portată și de noi, parte neproportionată de mare (din sum'a de rescumperare, ce a cădiutu pre partea de dincóce mai dóue din trei părți); déca cauti'm, dícu, la aceste și alte impregiurări asemenea acestor'a: trebue se marturisimu, ca domni'a vâștra dela începutu a-ti fostu totu spre greutatea statului, și dintr'e locuitorii patriei domni'a vâștra nu poteti avé nici cea mai mica cauză drépta de a ve jelúf.

Déca domni'a vâștra, onorați concetățieni, voiți sa fiți amici sinceri și buni ai celoru-lalti concetățieni ai domniei vâștre, la bine, la reu, atunci trebue sa porniti pre acea cale, pre care ve poteti crea unu atare trecut, la care in venitoriu se poteti călă inapoi cu superbia franca și cu conscientia de sine barbatésca.

Spre scopulu acest'a e de lipsa înainte de tóte, că cu privire la averile ce a-ti capetatu dupa asediarea domniei vâștre aici cá donuri și sub alte titule, și cu privire la desdaunările de decime, ce le a-ti luatu pre nedreptu, sa ve impliniti detori'a facia cu statulu și cu comunele respective, și afara de aceea sa cereți revisiunea rectificării desdaunării de decime; sa o cereți pentru aceea, pentru ca națiunea privesce cu anumitu soi de suspiciune nesuprimabile aceea, — și încă basându-se pre date — ca preotimea luterana a capetatu desdaunarea cea frapantă și neproportionată de mare sub provisoria pre lângă rectificări suspiciose, asiá de iute, pre bas'a ordinațiuniloru telegrafice, fára cá din aceea sa-si fi potutu subtrage partea competentă nici chiaru statulu și alti privati.

Și déca cu tóte acestea dúpa caracterulu domniei vâștre documentatu de sute de ani și destule de cunoscutu, lipsindu-ve sentiulu suficiente patriotice cátra cei-lalti cetățieni, ce locuescu pre fundulu regescu și cátra pretensiunile egalitátii de dreptu, totu-si nu a-ti voi sa pasiti pre terenulu initiativei; atunci e dreptulu nedisputabile și detoriata potestátii statului, cá sa fáca acést'a.

Guvernulu nu póte sa negléga acést'a, fára de a cadé in suspiciunea perfidiei cátra statulu.

Ací n'avemu înainte nóstra cestiune de partida, și o atare cestiune, care intereséza intru asemenea pre toti cetățienii statului. Ceea ce e justu pentru locuitorii de tóte limbele din statulu, nu póte fi nejustu nici pentru sasi.

Și iéra-si pentru aceea, cáci căti-va ómeni, vorbescu alta limba și nu aceea, care o vorbescu cei-lalti cetățieni ai statului, încă nu urméza, cá acei'a sa aiba dreptu a scurta pre statulu, teritórie întregi, pre comune, și pre privati nici in privint'a materiale, nici in alta privint'a.

De aceea chiaru déca óspetii sasi, póte aru fi eliberati gratis, ei suntu datorii a complaná referintiele de posesiune cu părțile susamintite dupa dreptu și dupa cuventint'a, și a lasá sub revisiune desdaunările de decime. Asiá cere dreptatea și asiá pre-tinde sentiulu de detoriata patriotică.

(Va urmă.)

Diet'a Ungariei.

In sedint'a din 7 Nevembre a casei deputatiloru se autentica mai întâiu protocolulu; presedintele anunčia mai multe petitiuni, cari dimpreuna cu cele prezentate de deputati se tramitu comisiunei respective. — Se facu unele interpelatiuni și apoi se asternu rapórtu, pentru noi fára interesu.

Ign. Helffy róga regimulu cá sa astérna unu planu de lucru pentru sesiunea curgátore, cá cas'a sa póta prefige ordinea, in care sa se pertractadie agendele mai momentóse.

Cu aceste trece cas'a la ordinea dílei și alege membrii pentru comisiunea de ómeni esperti spre desbaterea afaceriloru militari. Resultatulu se va

publicá in sedint'a prossima, cu ce sedint'a se incheia.

Unu ministru austriacu și tatalu seu.

Sub acestu titlu aparú in Berlinu in lun'a lui Septemvre o brosiura de vre-o síese pagine, in care autorulu descrie pre scurtu cunoscint'a ce a facutu in Teplitz cu tatalu ministralu de justitia austriacu, Dr. Glaser. Cunoscont'a cu betránu lu Glaser a condusu pre autoriu la o descoperire nu numai interesantă, ci și picantă. Elu adeca ni spune in brosiura sea, ca betránu lu tata alu celebrulu juristu și actualu ministru de justitia in Austria, s'a atasiatu asiá de tare de densulu, încátu nu trecea o di sa nu-lu onoredie cu vedint'a sea. Astfelu intr'o di betránu lu Glaser veni la densulu in fug'a mare; fati'a i stralucea de bucuria, ochii i scilpeau, vocea i tremurá, și fára a mai face multe complimente, bagá mân'a in busunariu și scóse o epistola dícendu: „Astadi am primitu o epistola dela Escelentia sea feciorulu meu, carea me strapune intr'o iritatiune și mai imbuturátoria, decátu epistol'a, care mi-a adusu scirea despre numirea sea de Escelentia-ministru de justitia. Cetesce, și sum siguru ca d-ta încă vei díce cu mine, ca nu mai este departe díu'a, in care se voru implini promissiuunile profetiloru.”

In acésta epistola feciorulu scrie tatalu seu despre pusetiunea sea, care se intarece pre dí ce merge. Inca unu anu — díce elu — și alesulu poporu alu lui Dumnedieu va ajunge la scopulu sánteii aliantie, incheiate la Parisu. Astadi acestu poporu cu mandria póte sa afirmé, ca chiaru capetele încoronate se pléca inaintea puterii lui: cauta a stá cu elu in relatiunile cele mai intime, și cu mân'i și picidre nisuescu a avé ómeni din poporulu alesu in consiliulu loru. Mai departe feciorulu-ministru scrie ca a fostu invitatulu la unu balu de curte, unde densulu și cu dlu Dr. Unger a formatu obiectulu, in giurulu cáru sea se invertea atentiunea tuturor óspetiloru și a întregi curtii. Nici o dama, ma nici o principesa n'a fostu la balu, carea sa nu fi cerulu, cá sa i se recomande dlu Dr. Glaser; cu tóte trebuiá sa jóce, și déca si cea mai inalta dama din Monarchia aru fi fostu de fatia, celu putienu dara aru fi trebuitu sa aiba norocirea de a jóca unu cadrilu cu dens'a. Principi, principese, conti, contese, etc. toti aveau de a vorbi cáte unu cuventu cu dlu ministru de justitia. In fine inse sosi tempulu de a merge la buffetu, și dlu Glaser se folosi de acésta ocaziune, cá in singurătate sa-si mai revóce odata in memoria tóte souvenirile din tineretiele sele. D-sea intru altele si-a adasu aminte și de acelu momentu, cându dimpreuna cu tatalu seu se preambulau in grádin'a de cura (in Teplitz), și curiosi priveau la principesa Coloredo, carea 'si petrecea pre balconu, impresurata de unu cioporu de oficerii; atunci principesa Coloredo intemina cu despretiu curiositatea lui, astadi inse, asemenea ómeni s'aru simti fericiti, déca dlu Glaser i-aru primi cu unu surisu binevoitoriu. Feciorulu-ministru 'si aduse apoi aminte de scen'a, cându iérasu dimpreuna cu tatalu seu a vedint'a pre Adolfu (Auersperg, actualu ministru presedinte in Austria) implendu-si busunariiele cu verdetiuri, zarzavaturi, spre a le aduce insusi acasa. Cine credea atunci, ca acelu Adolfu, care facea atátea strengarie cu fetele de casa, sa ajunga dimpreuna cu Glaser ministru in consiliulu corónei. Minonate suntu cálike sorti, cu deosebire atunci, cându ómeni fára coltura și caracteru ajungu la o inaltime, despre carea nici cându n'au visatu. Se díce apoi — filosofiséza mai departe fiulu in epistol'a cátra tatalu seu, — ca impregiurările schimbu pre omu; dara pre acestu Adolfu nu-lu schimbu nimic'a; elu e totu celu vechiu; o cina frugale și un'a dansátoria frumósă i absorbu totu en-lu seu. Deci nimic'a n'aru fi mai de doritu, decátu cá densulu sa-si iee cáte unu mai curendu sanatate buna și loculu lui sa-lu ocupe unulu din mediloculu nostru.

Ministru trece a vorbi apoi in epistol'a despre opozitiune și inimicii guvernulu. Acest'a, díce d-sea, nu se afla numai in Boemia, ci și la curte, și aici este partia aristocratiloru, carea este mai periculósă decátu tóla opozitiunea. „Déca ni va succede, continua dlu Glaser — de a discreditá acésta partia inaintea corónei, atunci numai unu pasu mai avemu sa facemu pâna la scopulu de multu asteptatu; atunci, iubite tata, nóu'a, regenerat'a și adeverat'a nobilime din poporulu nostru 'si va serbá triumfulu seu 'si va implini missiunea ce o are dela Ddieu.”

In fine dlu ministru responde tatalu seu, care l'a intrebato, déca a facutu cum-va pasii necesari

spre a capetá diploma de nobilu, și intre altele díce, ca sa nu aiba betránu lu nici o grige, de óre-ce planulu lui merge mai departe, decátu cum crede densulu. Elu nu vré cá fiulu sa ajunga la óre-care rangulu de nobilime, ci tatalu care a produsu unu asemenea fiu. Acestu planu este din dóue puncte de vedere avantajosulu pentru dlu Glaser; mai întâiu d-sea devine nobilu prin ereditate și asiá copiii sei, cari dupa tata și mosiu suntu nobili, au întâietate inaintea celoru ce au ajunsu mai târdiu in acésta tagma; altu avantaju este apoi, ca prin acésta procedura d-sea nu-si perde influentia și stim'a la partia democratică, de óre-ce nu d-sea si-a intinsu mânile dupa diplom'a de nobilu, ci numai meritele tatalu seu s'au remuneratu prin acést'a.

Testulu urmatoriu alu epistolei ese din sfer'a politica și trece la afacerile casnice ale betránu lu tata. Inse autorulu brosiurei din cestiune, care avea eum tóta increderea betránu lei Glaser nu se multiam cu atát'a, ci începú de nou firulu politicu spre a vedé, ca intru cáte este inradacinatu iudaismulu in inim'a acestui jidanu botezatu. Elu i observa, ca cáte de greu se va poté delaturá și despárti vechi'a nobilime de dinastie, de óre-ce acestu planu aru trebui atunci esecutatu nu numai in Austria, ci in tóta Europ'a. Abanti'a jidana va poté intempiná la realizarea planulu seu elemente seu pedeci neinvingibile, cari i voru causá chiaru caderea și pierirea ei.

„Despre acést'a escelentia sea, feciorulu meu, cugeta cu totulu altmintrea“ — response betránu lu Glaser. — Pâna cându poporulu nostru nu va lasá sa i se iee din mân'i fránele internationalei și ale díurnalistichei, pâna atunci vomu fi încă in stare a conturbá chiaru și somnulu lui Wilhelm; iéra pre Bismarck lu vomu poté esplotá in interesulu scopuriloru nóștre, cáci elu scie prea bine, ca la din contra, cându vomu aprinde butoiulu cu erba (pulvere) de pusca din Berlinu, atunci elu va fi celu dintâiu care va sari. Aristocratia austriaca trebue sa o nimicim și sa o facemu impotentá prin sine in sa-si. In Ungari'a încă nu este lucrulu asiá greu, precum se crede. Andrassy se afla acolo, unde l'a condusu pórt'a și dorint'a sea; elu va sacrificá totu, numai cá sa se póta sustienea in pusetiunea sea. Cu primulu magnatu ungurescu Schulhof a aplanatu lucrulu de multu; acelu magnatu Eszterházy, este grigitu pre mai multe generatiuni. Acésta afacere a vacilatulu mai multu tempu intru ceriu și pamentu; dara in fine feciorulu meu cu sciintiele sele juridice și altor'a cu banii totu-si li-a succésu a ascurá poporulu nostru o tíera de 30 pâna la 50 de miluri patrate. Unu regatu, amice, unu regatu ni trebue, de aici apoi usioru potemu lucrá!

In Ungari'a — continua betránu lu — poporulu nostru trebue sa se apuce de agricultura; a cést'a este tíer'a de unde se póte cuceri Serbia, Moldov'a, Munte-ni'a și chiaru Turci'a européna, fára nici o lovitura de sabia, și totu-odata se póte ascurá și domni'a preste Marea-Négra, și fiindu cu potintia și preste Marea-Adriatică.

Vedi deci, dlu meu, ca poporulu nostru are in Ungari'a o basa solidă și cu asemeni „Geschäft“-uri cá cu Eszterházy, o va scóte la cale și cu cei-lalti magnati. Unu altu documentu despre acést'a este Arv'a și altele.

In Galiti'n dejá de multu nu mai este nobilime, și Russi'a se va nimic' prin Germani'a și prin poloni; spre a imbuturati acést'a, precum díce escelentia sea, feciorulu meu, n'avemu nevoie de mare truda și osteneála.

Cu acést'a discursulu s'a incheatu, și precum amiculu betránu lu Glaser, asiá si noi l'amu aflatu destulu de insemnatu și de picantu spre alu dá publicitátiei. Unu planu mai judanescu decátu acest'a nici ca s'aru mai poté cugetá. Tóte le-amu mai poté crede, pâna si aceea, ca judaoulu s'aru poté apucá odata de agricultura, dara ca jidani prin căscigarea boeriloru din Români'a aru poté sa căscige tíer'a întregă, precum dícu ca li succede aiurea, acésta posibilitate nu o potemu admite, pâna ce suntemu convinsi despre vitalitatea poporulu românú.

Tendintiele panslaviste in Russi'a.

Celebrulu istoricu rusu Pogodino publica, in „Gazet'a Moscevi“, unu articlu care póte fi consideratu cá espressionu a opiniunii publice din Russi'a. Iéra traductiunea dupa „Rom.“ a acestui articlu:

Tóte díquariele russe reproduseru o telegrama din Pest'a, cu dat'a de 7 Octomvre, care continea

ca comitele Andrassy aru fi declaratu, in senulu comisiunei bugetare delegatiunei Reichstagului, ca panslavismulu nu e sprignitu nicairi in cercurile politice din Russia.

Pres'a russa póte, in acésta privintia, sa ase-cure pre d. Andrassy si sa aфирме cu resolutiune ca aceste tendintie nu mai gasescu simpatii in cele-lalte clase ale societátiei, si ca partit'a panslavista, a cárei fantoma dinariile nemtiesci si magiare sentu atát'a placere de a o invocá, nu esiste aci. Se póte respunde cu cea mai deplina asigurare ca, nimeni in Russia nu interpreta panslavismulu in senulu amenintatoriu ce-i da d. Andrassy.

Nu este mai putienu securu ca totu ce cugeta, in acésta massa de 80 mil óne suflete, care forméza natiunea russa, fára deosebire de partita séu mai bine de categorii ale opiniunei — cáci la noi nu exista nici o partita propriu dísa — totu ce cugeta, dicitu, exprime dorint'ia cá slavii sa obtiena libertátile publice la cari totu cetátienulu are dreptulu in alu XIX-lea seculu, libertátile celu putienu de cari se bucura rasele domnitóre, cu istori'a cáror'a se gasescu legate, atátu in Austro-Ungari'a, cátu si in Turci'a, Prussi'a si Sacsoni'a.

Voiu dice mai multu : realisarea aceluor dorintie legitime si recunóscerea drepturilor ce reclama unu atátu de mare numeru de slavi voru avé de resultatú deslegarea, in sudulu Europei, a unei dificele probleme, de care se preocupa cu atát'ea temeri ministrii diferiteloru state. Deslegarea pacifica a acestoru complicatiuni va permite aceluor ómeni de statú sa se odhnéasca, nu pre laurii lorú — cáci de aci nu se voru culege lauri — ci cu satisfactiunea detoriei implinite. Europ'a, afara de acestea, a versatu destulu sánge pretiosu pentru sterpele foi ale laurulu.

Déca in Russi'a nu existu tendintie panslaviste, unde trebuie sa le caute cine-va ? In Boemi'a, in Serbi'a, in Croati'a, in Dalmti'a ? Aceste popóre aspira óre densele la o fusiune politica cu Russi'a ?

Cátu si de putienu nu. Diferitele guverne ale Europei o sciú fórté bine, cum sciú asemenea ca aceste tendintie panslaviste nu existu in Russi'a nici in regiunile cele inalte, nici in cele de josu, cu atátu mai putienu in clasele de midilocu.

Aceste tendintie nu existu decâtu in portofoliele diplomatiei, de unde suntú scóse din cându in cându, spre a speria Europ'a, precum se practicá in Fran-ci'a, pre cându Austri'a se serva de densele, cá de unu pretestu, spre a lucrá in contr'a slaviloru, cari forméza in Turci'a si in Greci'a unu midilocu constanté de surescitári in contr'a Russiei.

Este evidinte ca declaratiunea comitelui An-drassy n'a avutu de obiectu decâtu a desguragiá simpatiele celoru-lalti slavi pentru acésta putere. Dara acésta incercare va remáné fára resultatú, cáci popórele slave intielegu fórté bine ca, déca guvernulu russu se intereséza de prosperitatea celoru-lalte natiuni ale Europei, ceea ce a avutu ocaziune s'o prebeze de mai multe-ori, trebuie cu mai mare dreptu-cuventu sa se interesedie de fericirea popóreloru slave, pre cari legaturile de sánge, de limba si de religiune le unescu cu popórelu russu.

Déca acésta consideratiune nu insiéla clasele luminate, celu putienu mass'a poporara, pre care abilitátile politice o miscu fórté putienu, nu se va lasá sa fia insielatu, si anim'a ei dice : iubimu pre slavi, si ei ne iubescu pre noi. Iéta totulú : politic'a nu va schimbá nimicu din tóte acestea.

Necessitatea unei reciprocitati de relatii morale si intelectuale, precum existu intre diferitele ramure ale familiei germane, convinctiunea necesitatii unei limbe comune, cum o au germanii, francesii si anglesii, spre celu mai mare bine alu desvoltárei lorú : iéta ideele respándite in realitate in Russi'a, cá si la tóte popórele slave, si nu e in lume fortia care sa le póta nabusi.

Neputincióse fura incercarile lui Metternih, Schwarzenberg, Kossuth si Bathiany : neputincióse voru fi si ale lui Beust si Andrassy.

„Coresp. Slave.“

Maresialulu Bazaine in inchisóre.

De cându maresialulu Bazaine s'a prezentatu cá prisoneru la Versailles si astépta osend'a sea, afacerea atátu de importanta apare inveluita intr'o deplina tácere. Numai din tempu in tempu afla câte o fóia, ca generalulu Riviere insarcinatu cu cercetarea, urméza neincetatu cu ea ascultandu pre fiacare di noi marturi. Reprodecemu acum dupa „Gaulois“ cáte-va detairi privitóre la serviciulu de onóre si mai alesu la paz'a, alu cáruí obiectu a devenitu

acusatulu, de cându s'a prezentatu la cas'a Nr. 32 din Avenue Picardie.

Supraveghiarea si paz'a asupr'a maresialulu este incredintata colonelulu Gaillard, directorule tribunalulu militariu, care este autorisatu, a procedá preccum va gási de cuviintia. Colonelulu este datoriu sa dórma la cas'a lui, ceea ce a facutu tempu de cinci luni neinteruptu. Preste di elu are adese ori sa faca visite, atunci inse este inlocuitu prin unu locotenentu. Elu este secundatu si de trei gardiani, cu gradulu de sergentu-majoru ; unulu din ei indeplinesce adeveratulu serviciu de gardianu, primescé visitatori si le controléza biletele de permissiune ; cei'a-lalti doi suntú insarcinati a face díu'a si nóptea serviciulu de rendu. Ei nu suntú armati si n'au nici o relatieune cu maresialulu, cu care nu vinu de locu in contactu, neavendu voia a intrá in odai'a lui. Colonelulu, locotenentulu, adjutorulu seu, cei trei sergenti dela tribunalulu militariu, apoi o ordonantia de patru cavaleristi, cari suntú gat'a sa incalcece in fia-care minuto, forméza integulu personalu stabilu alu inchisórei. Numai colonelulu Gaillard are dreptulu a se apropiá de prisoneru, dara uséza de elu intr'unu modu numai intieleptu si delicatu.

In tóte dílele pléca la Avenue de Picardie unu departimentu de 50 ómeni din garnisón'a Versailles, pregatiti pentru campanie, sub comand'a unui capitanu, si a unui locotenentu séu sub-locotenentu. Detasiamentulu care este in garda ese afara si face conformu regulamentulu recunóscerea intocmai, cá, cându aru intrá o trupa in cetate : si apoi numai atunci vine in grádina casei, fára a bate tob'a. Soldatii suntú adopostiti sub corturi care suntú asiediate dealungulu, dara se dice, ca dupa cum se vede, ele voru fi curendu inlocuite prin barace. Acést'a aru fi neaperatu o proba indetula, ca instructiunea nu se apropie de locu inca de finitulu ei. Pre capitanulu, ce intra in garda, 'lu primescé colonelulu Gaillard in persóna, care i da instructiuni fórté severe.

Mai înainte de tóte se incarcu puscile. In aparintia pline de tóta consideratiunea, suntú in fondu de cea mai mare severitate si contienu urmatórele : Maresialulu nu trebuie sa fia superatu nici intr'unu modu. Elu are dreptulu, a se miscá liberu inlauntru, ba chiaru a intovarasí pre óspeti pána la usia. Atentiunea la elu nu trebuie sa se preschimbe intr'o curiositate superatóre. Acésta ultima instructiune este consecinti'a unei tanguiri, ce o facuse intr'o di maresialulu colonelulu Gaillard, care aplica soldatulu, ce a datu motivu la ea, unu arestu disciplinariu de 14 díle. In fine a impusicá asupr'a fia-cáruí, fára a-lu prevesti înainte, care s'aru incercá sa sara preste zidu, fia cá sa intre séu sa iésa ; sa secuestreze fia-care hártia séu pachetu, care s'aru incercá cine-va a introduce din afara si a-lu predá de indata comandantuluí gardei.

Pentru a controlá si mai cu scrupulositate serviciulu de supraveghiare este precisu oficerulu de serviciu, ca inependu dela apunerea sórelui inscrie intr'o carte, anume otarita, numele si numerulu controluluí fia cáruí soldatu, care intra in casa preccum si loculu postárei lui. Astfelu se gasescu unu registru completu de soldati, ce au facutu acele cinci luni, serviciulu de santinela incátu de s'aru fi intemplatú unu accidentu extraordinariu, atunci aratandu tempulu s'aru fi potutu gási de indata posturile relative. S'a introdusu unu serviciu de rendu in tempulu noptiei astfelu, incátu santinelele suntú tiente tóta nóptea desteptate. Totusi s'a recomandatú, ca in apropiere sa se slabésca vocea.

Maresialulu are pre lângá sine in totu-déun'a unulu din ambii sei adjutanti. Acesti'a suntú colonelulu Magnan si Vilette, care facu serviciulu alternativmente si apoi in tempulu aceluor optu díle impartasescu incarcarea cu maresialulu si suntú supusi regulamentulu. In tóte dílele vine soci'a maresialulu cu copiii ei, care s'a retrasu la monastire vechi, si se departéza iérasii, tormai la 7 óre de séra, odata cu batai'a dioriloru. Cáte odata fiolu celu mai mare alu maresialulu, care de 5 ani si jumetate 'si iubescu prea multu pre tatalu lui, dórme in Avenue de Picardie ; parintele a primitu acésta permissiune, de-si cu mare greutate. In decursulu dílei primescé, cându voiesce, dara la 7 óre de séra fia-care se retrage, prisonerulu intra in cabinetulu seu, dinaintea a cárei usi sa postédia pána la reversarea dílei o santinela.

Starea sanatátei maresialulu pare a fi multiamitória ; totusi este fórté obositu si pare sa patimésca de o bóla interióra. Mai intáiú prándiulu

fi adusu din ctelu ; acum inse 'lu gasesce acasa si in fia-care diminétia trasur'a cu proviziuni intra cu mare precautiune in curte.

Di. Lachaud, care la inceputu venea fórté desu la Avenue de Picardie, a inceputu de cátu-va tempu visitele sele. Pare ca materi'a de aperiare s'a completatu, si acum elu canta sa o reguleze. Ceea ce privescé acum pre maresialulu, acést'a declara bucuros, cându vorbesce cu elu, ca déca l'aru silf va scí dejá sa se apere, déca ceea ce va díce, atunci crede ca nu va fi dupa placulu fia-cáruí.

„Cur. de Iassi“.

De v'a, 31 Octobre 1872.

(Urmare din nr. 80.)

Fondulu scólei din Vinerea.

Trántorulu din Vinerea in corespondinti'a sea scrie :

„Pána cându a fostu in comun'a Vinerea Ioanu Balomiri inspectoru, conclusulu facutu de comunitatea Vinerei in anulu 1866 pentru infiintarea fondulu pomenitu, elu a fostu pusú „ad calendá grecas“ si nimenea nu ia mai vedietu lumin'a pentru ca inspectorulu acést'a nu s'a prea interesatu nici de cátu de prosperarea si inaintarea bineluí comunu si mai vertosu de cultivarea poporulu nostru.

„Astadi inse, lauda lui Ddieu, lucrulu s'a str-formatu spre bine, si scól'a incepe a dá inainte ; si acestu faptu demnu de tóta laud'a prin zelulu si ingrigirea neobosita a inspectoruluí nou comunulu díu Michailu D o b o, pentru ca acést'a adase de nou conclusulu comunitátei din anulu 1866 in 9 Fauru 1872 spre pertractare la comitetulu comunulu, care-'lu radica de nou la valóre de conclusu, si asiá fondulu acést'a — loándu-se validitatea conclusuluí din 1 Ianuariu 1870 — dispune dejá despre o suma de 600 fl. v. a. care fondu prin ingrigirea si manipularea punctuale si conscientiósá va inffori din di in di, incátu preste vre-o cáti-va ani, scól'a confessionale póte dispune preste unu capitalu considerabilu.“

Asiá scrie din Vinerea.

Capitalulu considerabilu viitoriu a fonduluí pomenitu 'mi aduce aminte o poveste de o féta, care ducea pre capu o óla cu lapte de vendutu, si in fantasi'a ei de viitoriu facendu complimentu, uitandu de óla cu laptele, i cadíu óla cu laptele.

Deosebirea intre óla cu laptele, si intre fondulu scolaru cu unu capitalu considerabilu in viitoriu e aceea, ca in óla erá intru adeveru lapte, dara in fondulu scólei din Vinerea pána acum nu e nici unu cr. (adeca din fondulu lui Dobo). Fondulu acél'a a lui Dobo in locu de bani are numai siarlatanarii si minciuni dupa cum a descriu trántorulu din Vinerea infiintarea fonduluí.

Istori'a adevérata a fonduluí e acést'a :

„In anulu 1866 a facutu Ioanu Mihú, cá antiste comunulu, in siedinti'a reprezentantiei comunale, in present'i'a mea cá inspectoru, propunerea pentru infiintarea fonduluí scolaru din venitulu cassei alodiale a 200 fl. pre ano.

Eu cá inspectoru si conducatoriu a siedintiei amu luatú propunerea pomenita mai susu in scrisu, si dupa o consultare premérsa s'a primitu in forma de conclusu. Dupa aceea amu luatú conclusulu din protocolulu comunulu in estrasu protocolaru, cá sa se substérna mai in susu spre incuviintiare.

La astfelu de concluse suntú unele documente necesario de a se tramite in susu, mai alesu conspectulu casei alodiale, si starea relatieinei intre Ioanu Mihu si comunitate.

Inse eu indata dupa facerea conclusuluí cá deputatu alesu m'amu dusu la Pest'a ; si asiá amu transpusu conclusulu pomenitu in estrasu protocolaru cu cele-lalte acte oficióse curente la urmatorulu meu substitutu in oficiu, anume : senatoruluí I a h n.

Dupa trei ani primindu eu oficiulu meu, si actele oficióse in finea lui Decembre 1869, intro acte amu aflatu si cele despre fondulu scólei, neschimbate, asiá precum le-amu fostu transpusu eu — nici o litera, nici unu pasiu nu s'a fostu facutu din anulu 1866.“

Acum dupa trei ani, schimbandu-se impregiurárele administrative, si relatieunile in comun'a Vinerea stámu la indoiéla, intre dóne adeca : séu sa mai aducu odata inaintea reprezentantiei comunali conclusulu din 1866, — séu sa-lu dau inaintea magistratuluí spre promovare mai in susu.

Impregiurárele si relatieunile de atunci in comu-

*) Dragutiú de barbatu harnicu e si d. Iahn! R.

n'a Vinerea asiá mi s'au paratu, ca reasumarea causei fondului nu aru fi in interesul lui, si asiá in interesul fondului, amu datu lucrulu inaintea magistratu, adeca l'amu propusu in sedintia; ca la protocolulu magistratului i l'amu fostu datu in an. 1866, cá sa se pastreze.

Dela magistratu s'a tramisu la Sabiu spre intarire, adeca spre substernerea mai in susu la ministeriu. Insa dela Sabiu s'a trantitu in josu la magistratu cu o opacela adausa, ca acum dupa trei ani schimbandu-se relatinnile, trebuie inca odata adusa inaintea reprezentantiei comunale, dara nu inaintea celei de atunci actuale, ci trebuie astep-tata reorganizarea reprezentantiei comunale.

Reorganizarea reprezentantiei comunale prin protestele facute in contr'a conscrierilor de alegatori se opacise si amená-se pâna la anul 1870.

Dupa reorganizarea reprezentantiei comunale venise inaintea alta calamitate — adeca de bani in cass'a alodiala; avendu comunitatea de a plati 7200 fl. pentru unu pamentu cumperatu, si neavendu in cass'a alodiala bani. Terminulu era pusu pre 1 Iuliu 1870 asiá cátu, déca nu suntu banii — nu sta tergulu si comunitatea remâne fára pamentu.

Cá sa nu pérda comunitatea pamentulu — unii dintre reprezentantii comunali, bá mai toti, si alti sateni, au luat bani imprumutu pre numele lor pentru comunitate, cá sa póta plati banii 7200 fl. la terminulu 1 Iuliu 1870.

Dupa ce le-a succésu a plati banii pentru pamentu la terminu cu imprumutulu facutu pre vr'o câte-va lune cu interese mari si grele, — se ivi alta calamitate adeca esecutiunea pentru imprumutulu facutu de vr'o câte-va mii, si nu pre comunitate, ci pre ómeni privati, cari au facutu imprumutulu pentru comuna.

Din calamitatea esecutiunii au scapatu asiá, ca eu amu luat dintru o cassa publica din Orasthia 5000 fl. impromutu pre numele meu pentru acei'a, cari erau amenintiati cu esecutiunea, pâna cându comunitatea pre numele pre calea preserisa a potutu face unu imprumutu.

Si abiá in 13 Decemvru 1871 a succésu reprezentantiei comunale pre calea prescria administrativa a face unu imprumutu de 5000 fl. si a scóte pre reprezentantii comunali cá ómeni si detorasi privati dela necesulu detoriei a esecutiunii. Sub astu-feciu de impregiurári nu amu aflatu cu scopu in interesul fondului, a aduce caus'a inaintea reprezentantiei comunale. Representantii comunali din lips'a de bani in cass'a alodiala erau neodihniti, si ingrigiti de detoriele facute pentru comunitate — si apoi eu sa li aducu inaintea fondulu cu banii din cass'a góla alodiala?!?!?

In lun'a lui Decembre 1871, dupa ce in 13 au scapatu reprezentantii comunali de necesulu detoriei si a esecutiunii — cu organisarea justitiei, si dupa denumirea mea de jude, nu amu mai avutu tempu de a mai reasumá caus'a acést'a, ca de atunci cam incetase functiunile administrative — si asiá nu mi-a remasu alt'a, decâtu a lasá tóte actele oficióse ale mele la urmatoriulu meu. Si acum urmatoriulu meu laudatulu si zelosulu domnu de Dobo ce a facutu? Din porunc'a aflata in acte a propusu caus'a inaintea reprezentantiei comunale spre consultare, adeca unu lucru de oficiu si inca de totu usioru. Si in fapt'a acést'a jace tóta laud'a, totu zelulu, si tóta ingrigirea neobosita (recte siarlatanaria) despre Dobo.

Déca eu a-si fi pusu séu déca vreamu a pune conclusulu „ad calendas, grecas“ dupa espressiunea trantorului din Venerea. atunci nu veneau scrisorile respective in mânilor urmatoriului meu, si chiaru ca nu mai vedeu lumin'a — dara asiá incepundu-se pre tempulu meu, prin conclucarea mea, si pastrându-se de mine — face acum Dobo din elu capítulu politicu prin menciuni despre mine de reu, si despre sine de bine. (Va urmá.)

Varietáti.

(†) (Neecrologu.) Carolu Hidvegi, fostu comisariu catastralu, mai târdiu comisariu de reclamatiune, dupa o scurta bóla in urm'a unei impunseturi cu unu acu micu de cusutu in palm'a stânga, din care impunsatura a capatatu aprindere a reposatu in domnulu in alu 56-lea anu alu etátei sele. Vedu'a Emili'a n. Lazaru, fiulu Carolu juristu absolutu cá

practicante la oficiulu silvanalu din Sebesiu si fiic'a Aneta impreuna cu totu poporulu din giuru, care l'au canoscutu lu jolescu. Neuitate suntu purtárele repositului dela an. 1848 cá tribunu in legiunea a III-a cu Iancu, Axente si Popoviciu (Martianu). Inmormentarea s'a celebratu prin 5 preoti gr. or. in cimieriulu din orasio fiindu onorata din partea nemánilor care au participatu in unu numeru preste 600 suflete, cuventulu funebralu la rostitu teologulu Ioane Benn'a din Pianulu-de-josu fiindu-iu cu intrég'a biografia a repositului care cuventu fiindu bine potrivit a fórte multiamitu pre ascultatori. Nu putemu trece pre celu din sirulu martiriloru natiunei române, pre repositulu, fára a-i strigá unu doisou: Fia-i tierán'a usióra si memori'a eterna!

Vintii inferiori 24 Octobre 1872.

Benn'a,
parochu gr. or.

*** (Simplicitate.) Unu soldatu din 101-le se ducea la corpulu seu la Parisu.

In drumulu de feru se aflá cu o tieranca.

— Din ce regimentu esti dea l'au intrebatu femec'a.

— Din 101 uite la gulerulu meu

— Din 101! Oh Dumnedieulu meu! ce fericire; de siguru ca trebuie sa cunosci pre fiulu meu, fiindu ca-i din 102; fa mi placerea de a-i duce acestu jambonu, in drumu vei mánca si d-lea o bucatia.

— Bucurosu.

Trenulu se opresce la o statia si bun'a femee se cobóra dicendu:

— Cátu suntu de complezanti militarii!

*** O invitatiune la prândiu.

Unu Gasconu, oficiaru din armat'a lui Ludovicu XIII, si atrasese resbunarea cardinalulu de Richelieu prin câte-va cântece ce 'si permise a face contr'a Eminentiei Sele. Atotpotintele ministru era cu atat'a mai susceptibilu la acést'a injurie cu cátu regele si curtea risese fórte multu de aceste satire, si elu insusi fusese silitu de a se preface ca ride. Necutediádu a pedepsi indata pre istetiulu autoru alu acestoru cântece, cardinalulu, lasádu resbunarea sea pentru unu tempu mai comod, se multiamise a refusá Gasconului nostru ori-ce inaintare si alu lasá sa láncediesca in cele mai obscure garnisóne.

Dupa trecerea de mai multi ani, unu intendentu a lui Richelieu care era o ruda a Gasconului ceru iertare pentru bietulu poetu. Cardinalulu o acordá, chiamá pre Gasconulu la Parisu si-lu numi capitanu in gardele lui; avuse chiaru si generositatea de a incarcá cu daruri pre acel'a care odinioára 'si atrase mani'a lui. Noulu capitanu, obtienendu si onórea unei audientie, esprimá generosulu ministru recunoscinti'a sea, asigurádu-lu de unu devotamentu de ori-ce proba. Câte-va díle dupa aceea, Gasconulu nostru primi o invitatiune: era invitatu a prándii la Eminentia Sea la Ruel, cas'a sea de tíera.

Elu facu mare toaleta, si fiindu tempulu seniu se porni de diminétia pre josu; cáci trasurile pentru Saint-Germain si impregiurimi atátu de comune astadi, nu esistau inca. Regele, printii, ambasadorii, ministrii si cáti-va seniori bogati incepusera a avé caratele lor. In fine ajunse pâna la o legu aprópe de Ruel fára nici unu accidentu. De odata tempulu se schimba si ploiea silise pre Gasconulu nostru a cautá adapostu sub unu arbore. Ploiea nu incetá si capitanulu gândea cu superare la desordinea ce trebuie sa aduca in toalet'a lui, cându audí sgomotulu unei trasuri. Nu era decâtu o trasura uráta acoperita cu pándia, dara trasura de unu calu vig'rosu si condusa de omu grosu cu unu aeru bunu. Situatiunea capitanului i inspirá compatimire, si semnele mute ale Gasconului erau usioru de interpretatu, bunulu omu retienú calulu pentru a-i oferí unu locu lângu densulu, déca din intemplare aru merge si elu la Ruel.

Capitanulu primi cu recunoscintia; si pentru a aretá acestui onestu calatoriu ce feliu de omu este acel'a pre care-lu obliga, se puse a-i nará cá unu adeveratu Gasconu, cine era, de unde vine si mai alesu la cine sa duce pentru a diná, nerefusádu-si chiaru placerea de a recitá bunului omu un'a din cântecele sele satirice. — Cum? strigá strainulu, dea a-i facutu acést'a satira contr'a cardinalulu de Richelieu? — D'a, amice, eu suntu acel'a; dara acést'a nu me impedece de a merge sa prándiescu

cu Eminentia Sea. — Dinati la cardinalulu, la Ruel? dise dlu celu grosu, privindu pre Gasconulu cu o maniera strana. — Este asiá cum amu onóre a ve repéta. — Astadi chiaru? Siguru, dara pentru ce retieneti trasur'a? Amu perdtu déjà o multime de tempu sub acelu arbóre, nu vreu cá o persóna cá aceea a cardinalulu sa me accepte.

— Fórte bine, dise grosulu; dara déca v'asiu spune dóue cuvinte, n'ati mai grabi asia de-a a-junge. Ministru nu astépta astadi pe nimeni la prándiu. — Al dise Gasconulu, aretandu conductorului trasurei biletulu de invitatiune ce primise diu'a prececenta. — Ve repetu, dise grosulu cu mai mare forte, ca cu tóte ca aveti biletulu, d-vóstra nu sunteti invitatu la unu dineru. Ascultati-me, dise elu incetu, si eu mergu la Ruel; cardinalulu me chiamá.....

Acést'a se intempla destulu de desu, si totdéuna pentru o esecutiune secreta, caci nu suntu nici mai multu nici mai putinu decatu calaulu Eminentiei Sale.

Dicendu aceste cuvinte care facura sa ingalbinésca Gasconulu, radicá unu acoperamentu si arátá óspatului seu o sabie enorma. La acést'a vedere, capitanulu perduse vorb'a. — Vedeti, scumpulu meu domnu, la ce felu de prándiu sunteti invitati. Intórceti-ve iute la Parisu; de acolo fugiti si nu credeti ca Richelieu cartá. Sciu ce-va despre acést'a.

Gasconulu se cobori din trasura tremurandu! Elu uitase sa multiamésca pe complexantulu proprietaru alu trasurei si sabiei, atátu se grabise a reveni la Parisu, unde ajunse plinu de glodu. Fara a perde o minuta plecă. Se duse in Spania. facendu a se respandi stirea de mórtea lui.

— Pecatu, dise cardinalulu intendantulu seu, audindu acéstea novela; a-siu fi doritu ca capitanulu sa sferiésca altfelu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de preotu in vacant'a parochia Lesnicu cu fili'a Dumbraviti'a din protopopiatulu Deve, se escrie concursu cu terminulu pâna la 30 Novembre st. v. a. c.

E m o l u m e n t e l e s u n t u :

In matra. Casa parochiala cu gradina lângu ea. Dela 28 mosiesi a 2 mertie — 56 mertie greu. Dela 50 geleri a 2 mertie — 100 mertie cucurudiu sfaramatu.

In filia. Dela 47 numeri de case a 2 mertie 94 mertie cucurudiu sfaramatu. Unu pamentu aratoriu de 2 mertie semanatura. Si in fine, cimieriele de lângu ambele bisericii, pre lângu stol'a usuata.

Doritorii de a ocupá acestu postu 'si voru tramine petitionile lor instruite in sensulu Statutulu Organicu § 13 adresate comitetulu parochialu, la subscrisulu, pâna in terminulu indicatu.

Dev'a 29 Octobre 1872.

Pentru comitetulu parochialu

Ioanu Papiu
Protopopu.

(1—3)

Concursu

Devenindu un'a din parochiele de a III clasa din comun'a Rechit'a si fili'a Strugasu vacanta, se escrie pentru reintregirea ei concursu pâna la capetulu lunei lui Decemvru 1872 st. v.

E m o l u m e n t e l e s u n t u :

a) dela 108 familli câte o ferdela de cucurudiu in grauntie si câte o di de lucru — claca. —

b) fenatie de dóue cara de fenu,

c) indatinatele venite stolare regulate încáu-va. Doritorii de a ocupá pomenit'a parochie, au sa-si ascérna suplicele lor scaonului protopr. gr. or. in S Sabesiu inzestrate cu documentele recerute de Statutulu Organicu pâna la prefuptulu terminu.

Rechit'a in 24 Octom. 1872.

Comitetulu parochiale.

Cu consentiementulu resp. P. protopr.

(1—3)

Concursu.

La scól'a normale capitale gr. res. din Seliste face trebuintia de o invetiátoria la copile in lucru de mâna, pentru carea e sistemisatu unu salariu anuale de 200 fl. v. a. in bani, cuartiru liberu si 3 stângini lemne de focu.

Doritórele de a ocupá statiunea acést'a, sa se adresodie la comitetulu subscrisu pâna in 25 Nov. a. c. st. v. documentandu capabilitatea ceruta.

Seliste, 26 Octobre 1872.

Comitetulu parochiale gr. res.

In contielegere cu parintele protop. respectiv.

(1—3)